

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 10 stycznia 2013 r.

w przedmiocie projektu o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz ustawy - Kodeks postępowania karnego.

Krajowa Rada Sądownictwa pozytywnie ocenia podejmowanie takich inicjatyw ustawodawczych, które mają na celu zwiększenie ochrony prawnej ofiar przestępstw przeciwko wolności seksualnej.

Rada popiera również konieczność dostosowania uregulowań polskiego systemu prawa karnego w zakresie wyżej wymienionych przestępstw do standardów ochrony małoletniej ofiary zawartych w aktach prawa unijnego i międzynarodowego.

Krajowa Rada Sądownictwa pozytywnie ocenia projektowane zmiany w kodeksie postępowania karnego poprzez wprowadzenie art. 185c, który dotyczy trybu przesłuchania pokrzywdzonego w sprawie o czyn przewidziany w art. 197 kk, jak również obligatoryjnego wymogu wprowadzenia rejestrowania przesłuchania świadka za pomocą urządzenia rejestrującego obraz i dźwięk.

Wątpliwości Krajowej Rady wzbudziła proponowana modyfikacja przepisu art. 197 kk przez dodanie nowego § 5 a także zmiana treści przepisu art. 198 kk. Należy zwrócić uwagę na propozycję odnoszącą się do modyfikacji trybu ścigania przestępstw. Wykładnia zmienionych przepisów będzie nasuwała wątpliwości interpretacyjne zwłaszcza wobec faktu, że projekt proponuje skreślić art. 205 kk, w którym kwestia trybu ścigania przedmiotowych przestępstw była określona w sposób jasny, zrozumiały i poprawny.

Sposób ujęcia proponowanych zmian treści art. 197 § 5 kk oraz 198 § 2 kk może rodzić istotne wątpliwości. Przepisy te wprowadzają generalną regułę, zgodnie z którą czyny określone w art. 197 § 1 i 2 kk oraz art. 198 kk mają być ścigane na wniosek pokrzywdzonego.

Jeżeli zawiadomienie o przestępstwie zostało złożone przez inną osobę niż pokrzywdzony, konieczne będzie złożenie wniosku o ściganie przez pokrzywdzonego. Kwestia ta dotychczas ani w doktrynie ani w orzecznictwie nie budziła wątpliwości. Jednak wskazane normy prawne uzupełnione zostały słowami „chyba, że ...” co należy rozumieć jako rezygnację z ścigania na wniosek i zastąpienie go trybem ścigania z urzędu gdy pokrzywdzony jest małoletni albo gdy stan ofiary jest wynikiem trwałych zaburzeń psychicznych.

Ta ostatnia kwestia jest kontrowersyjna, jeżeli zważy się na to, że prowadzenie postępowania w sprawach o czyny godzące w wolność seksualną zawsze łączy się z dodatkowym wiktyimizowaniem osoby pokrzywdzonej. Powstaje więc sytuacja, że interes pokrzywdzonego zostaje nieco zepchnięty na dalszy plan.

Przedmiotowy projekt nie przewiduje dopuszczalności ścigania sprawcy od wyjednania zgody przedstawiciela ustawowego pokrzywdzonego małoletniego lub jego prawnego opiekuna – a jeżeli taka zgoda nie byłaby wyrażona od zgody sądu opiekuńczego, który mógłby jej odmówić jeżeli interes pokrzywdzonego jest ważniejszy od potrzeby ochrony porządku prawnego.